

De la GARRIK la... Grossmeister KASPAROV

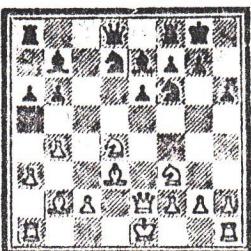
UN MARATON PE VERTICALĂ

Ing. LIVIU PODGORNEI

Pentru prima dată întervievat la TV

Runda a doua a adus și prima controversă a turneului; trebuia sau nu săcificat calul în partida cu Baghirov? Iată o problemă încă deschisă, deși unii comentatori au apreciat că după

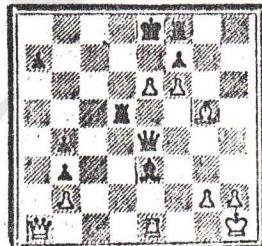
18.C:e6! (exclamația le aparține - n.n.) N:f3 (nu: 18...fe 19. D:e6+ Rh8 20.Ch4) 19.gf fe 20.D:e6+ Rh8 21.Tg1, urmat de 0-0, Garri ar fi avut atac puternic. El a preferat însă 18.0-0 și partida să încheie remiză la mutarea a 30-a. „Am văzut că amenință sacrificiul calului la e6 - a recunoscut foarte sportiv marele maestru după joc -, dar n-am putut face nimic, astă de bine a jucat Garri deschiderea. Întrebăt de remiza oarecum „jenantă” pentru un specialist cu renumele său, Baghirov a mai adăugat profetic: „o să vină o vreme când toți vor considera remiza cu acest copil o fericire”. Clăriuțiune, intuiție, simplă presunere? Greu de spus, sigur este doar că Baghirov ar merită astăzi să-și pună ziarul cu pricina în ramă (dacă nu cumva l-a și pus de jal).

După încă o remiză cu Makarcev, prima senzație: victorie asupra fostului candidat la titlul suprem, marele maestru Lev Polugaevski. Era într-un fel o egalare a scorului, fiindcă istoria disputelor lor începease în 1974 cu înfringerea lui Garri, urmată de o

remiză un an mai târziu, ambele în simultane. De astă dată, Polugaevski se pregătise foarte serios, însă puștiul l-a copleșit literalmente. Întrebăt, la rândul său, de ce n-a apelat la varianta care-i poartă numele în Apărarea Siciliană și care i-a adus atâtea succese, el a răspuns mai mult decât semnificativ: „De ce să joc tocmai ceea ce aşteptă el de la mine?”. Cu alte cuvinte, „mi-e teamă să joc cu el varianta... Polugaevski, chiar dacă e creația mea, o cunoște la perfecție, s-a impus peste tot în lume, ba am mai și scris o carte despre ea, mai bine încerc să-l „păcălesc”. În „Paulsen-Kann”...”. Că de just însă a fost planul se poate vedea în continuare: Kasparov-Polugaevski (Apărarea Siciliană) 1.e4 c5 2.Cf3 e6 3.d4 cd 4.C: d4 a6 5.Cc3 Dc7 6.Ne2 b3 7.Nf3 Nb7 8.0-0 Cc6 9.C:c6 10.e5 D:e5 11.Tel Dc7 12.Nh5 Ne7 13.T: e6! g6 14.Tel Td8 15.Df3 c5 16.Nf4 Db6 17.Dg3 gh 18. Nc7 Dg6 19.Nd8 D:g3 20.hg R:d8 21.Tad1 Rc7 22. Cd5 N: d5 23.T: d5 h6 24.T:h5 Th7 25.The5 Rd7 26. T5e3 Tg7 27.Td3. Rc7 28.Ta3 Tg6 29.Tt3 Nf6 30.c3 Rd7 31.Td3 Rc7 32.Te8 Ce7 33.Ted8 Cc6 34.T8d7 Rb6 35.T:f7 Ne7 36.Te3 Nd6 37.f4 c4 38.Rh2 Nc5 39.Te2 b4 40.Te4 bc 41. bcNf2 42.T:c4 Ng3 43.Rh3 Ne1 44.a4 Ca5 45. Tb4 Rc5 46.T:f5 și negru a cedat (1-0).

Întrebăt din nou de ce nu a acceptat sacrificiul nebunului, marele maestru a prefeat, de astă dată, să zâmbească jenat... Fusesese, într-adevăr, o înfringere penibilă, dar în nici un caz mai rea ca a lui Mihalcișin, la masa vecină, în partida cu Tal.

Negrul ar fi putut forță cîștigă prin 32... fe 33.T:e3 Dg4 sau remiza în seveta 32... Td2 33.Da4+Rd8 34.e7+Rc7 35.Nf4+ Insa, prădu „orbirii”, a mutat 32... T:g5?? și a făcut mat în două mutări: 33.Da4+ Rd 34.Dd7x. Se mai întimplă și la asemenea „case”...

Revenind la Garri, nu putem să nu remarcăm zelul cu care Tukmakov i-a schimbat figurile în runda următoare, astfel încit remiza a devenit inevitabilă încă de la mutarea a 21-a. A fost totuși un „respiro” binevenit pentru el, întrucât a doua zi avea să lupte din greu cu marele maestru Kuzmin: Kasparov-Kuzmin (Apărarea Spaniolă) 1.e4 e5 2.Cf3 Cc6 3.Nb5 af 4.Na4 Cf6 5.0-0 Ne7 6.Tel b5 7.Nb3 d6 8.c3 0-0 9.h3 Ca5 10.Nc2 c5 11.d4 Dc7 12.d5 Cc4 13.a4 Nd7 14.b3 Ca5 15.ab ab 16.Cb d2 Cb7 17.Nb2 g6 18.c4 Ch5 19.cb N: b5 20.Cc4 f6 21.Dd2 Tf8 22.Nc3 Nf8 23.Ch2 Cf4 24.Cg4 Ng7 25.h4 Dc8 26.Cge3 N:c4 27.bc Nh6 28.T:a8 T:a8 29.Nd1 Ta3 30.g3 Ch5 31.Db2 Da8 32. N:h5 N:e3 33.T:e3 gh 34.Rg2 Cd8 35.De2 Cf7 36.D:h5 Da6 37.Tf3 Db7 38.Dg4+ Rf8 39.Df5 De7 40.D:h7 Ta4 41.Nd2 și... victorie!! Cea mai mare surpriză din întreaga istorie a campionatelor URSS (și este o istorie!) era pe cale să se producă: un copil de 15 ani devine lider autoritar și, nici mai mult, nici mai puțin, amenință să cîștige! De fapt, n-ar fi fost o surpriză chiar atât de mare, într-o țară îl socotea deja un mare jucător.

